

Thi-Văn
Vài nét Châm phá về
Chiến tranh Việt Nam qua thơ của VND

BÀI THƠ SAU NGỪNG BẮN 1973

VĂN NGUYỄN DƯƠNG

1.

Tôi biết
Trên con đường này không còn ai đi lại nữa,
Trên bến nước này không có kẻ đợi sang sông.
Thây trôi, máu chảy, thịt rữa, xương phơi,
Man man lửa ngát lưng trời...
Chưa qua một kiếp, mà mấy chục năm dài
Cuộc chiến này đã dày xéo nơi nơi!
Thuở tôi đi
Cánh đồng này cỏ hoang nước đọng,
Lũy tre này vắng tiếng chày giã gạo đêm trắng.
Từ dạo giặc về
Tiếng chày không còn nữa,
mà súng nổ vang vang...
Kẻ đi bỏ xóm, bỏ làng,
Tôi đi, bỏ cả nắng vàng, trăng thanh,
bỏ câu hò tình tứ, bỏ cả tuổi hoa niên,
Đi, đi, cuối biển đầu ghềnh
Vai mang chinh chiến bồng bênh nơi nơi...

2.

*Tôi biết
Trên con đường này mẹ già tôi vẫn đợi,
Mái tóc bạc màu,
chiều,*

*lộng gió nghiêng nghiêng.
Trong hiên lùm cùm, sớm tối ra vào,
Da chùng, gối mồi,
Mắt mờ trông con...
Những khi gió cuốn cuối đường
Tưởng chừng con trẻ trở về viếng thăm.
Năm, năm, rồi lại năm, năm,
Con đi chinh chiến nhiều năm chưa về...*

3.

Tôi biết
Khi tôi về người yêu tôi sẽ khóc
Thương cho em, mà thương cả cho tôi.
Tôi nửa đời lận đận
mấy nẻo sông hồ,
lương khô, gạo sây,
Mòn gót chân, mà mỗi cả suy tư.
Bạn chết nhiều, mà bắn địch biết bao nhiêu...
Nên lắm lần cũng khóc, lắm khi cũng cười,
Miên man bước tháp chân trời
Hòn trong vẫn nhớ nụ cười của em.

4.

*Rồi một sớm
Tôi về
Sau những ngày ngưng bắn.
Bên dòng xưa có mấy kẻ đợi đò ngang,
Khách đã sang, rồi khách lại sang.
Ông lái đò chợt nhớ:
-“Thì ra anh đã về,
Nhà anh không còn nữa,
Đã cháy rồi ngày ngưng bắn gần đây
Khi giặc vào đốt phá.
Mẹ già anh đã chết,
Người anh yêu, lấy chồng...
Anh đã về rồi,
Thôi, hãy cứ sang sông!...”*

*Tôi đã về rồi
Tôi phải sang sông.
Trong lũy tre này, một lần tôi sẽ khóc
Bên nắm mồ hoang của mẹ
chết mỗi mòn
trên ngưỡng cửa chờ mong...
Như lần cuối cùng, tôi sẽ hát
Tiễn người tôi yêu
qua ngưỡng cửa nhà chồng
không một lời già biệt...*

5.

Tôi biết
Cuộc chiến này rồi sẽ còn tiếp diễn
Trên cuộc đời này, tôi là kẻ chẳng ai thương.
Nên trên con đường này
tôi sẽ không về một lần nữa,
Trên bến nước này
còn ai đợi nữa mà mong...
Mây trôi, nước chảy, bèo giạt, trắng vơi,
Em qua chèo áo qua rồi
Bỏ thuyền, bỏ bến,
dòng trôi hững hờ...
Tôi về góp gió làm thơ
Góp sao làm nền để thờ Mẹ tôi.

*Văn Nguyên Dương
Mùa Thu sau ngưng bắn 1973*

Nguồn: Internet E-mail by Văn Nguyên Dương chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, January 18, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*